

M. Bublewicz nie ukończył Rajdu Polski

„Mazda” Szweda I. Carlsona najszybsza

(Obst. wi.) Po trzyletniej przerwie jedna z najstarszych imprez sportowych, organizowanych w naszym kraju — Rajd Polski, stała się ponownie jedną z eliminacji samochodowych mistrzostw Europy kierowców. FIA przyznała współczynnik 2" co nie gwarantowało jeszcze frekwencji, ale zapewniło działaczom powrót na europejski rynek.

Z niecierpliwością czekali we Wrocławiu gdzie roli głównego organizatora podjął się Automobilklub Dolnośląski, wspomagany przez Automobilklub Sudecki ze Świdnicy, na zgłoszenia. Ostatecznie na starcie organizowanego po raz czterdziesty pierwszy rajdu stanęło 57 kierowców z jedenastu państw. Co prawda liczba dość skromna, ale jak na fakt, że nasz rajd wprowadzony został do międzynarodowego kalendarza po trzyletniej przerwie, zadowalająca

41 Rajd Polski był też przedostatnią tegoroczną eliminacją Pucharu Pokoju i Przyjaźni KDL. Do rywalizacji na ciekawej i trudnej trasie przystąpiło sześć zespołów narodowych — w walce o punkty do ME — i pięć o mistrzostwo KDL (zabrakło reprezentantów Węgier i Rumunii). Węgrzy co prawda startowali, ale dysponowali samochodami nie miesz-

czącymi się w obwarowaniach regulaminu tej imprezy i ich wyniki brano pod uwagę w klasyfikacji ME. O zwycięstwo ubiegały się także cztery zespoły fabryczne i osiem drużyn klubowych.

Jako pierwsi wyjechali na trasę zawodnicy znajdujący się na liście priorytetowej FIA, a wśród nich dwie załogi polskie: M. Bublewicz — R. Żyszkowski (jako druga) na „Polonezie” 2000 i z

numerem czwartym B. Krupa — P. Mystkowski na „Renault” 11 turbo. Z numerem trzy, ale jako pierwsza wyjechała „Mazda” RX-7 prowadzona przez Szwedów I. Carlsona i B. Mellandera. Za załogą FSO jechał jeden z głównych faworytów imprezy, zwycięzca Rajdu Dunaju, Węgier A. Feriancz na „Renault” 5 turbo.

Wyścig w Sobótce (trasa znana kolarzom) zakończył się zwycięs-

stwem „Manty” prowadzonej przez szwedzką parę J. Karlsson — J. Benstsson. Na 14,7-km dystansie wyprzedzili oni swoich rodaków I. Carlsona i B. Mellandera o 63 sek., „Porsche” R. Droosmansa o 65 sek., „Nissana” Bułgara Petkowa o 104 sek i „Poloneza” M. Bublewicza o 117 sek Lider PPIP Andrzej Koper zajął 16 miejsce ze stratą 138 sek. Z dużą uwagą obserwowano powrót na rajdowe trasy dobrze znanego olsztyńskiej publiczności B. Krupy. Trzykrotny mistrz KDL wystartował nowiutkim „Renault” 11 turbo i w Sobótce „wykręcił” 13 czas, tracąc do zwycięzcy 136 sek. J. Wazny „FSO” 1600 minął metę na 28 pozycji. Wiele pochwał zebrał M. Bublewicz. Mimo, iż jego „Polonez” ustępował mocą samochodom Szwedów i Belgów, walczył bardzo dzielnie demonstrując wspaniałą technikę jazdy. Nic więc dziwnego, że przejazd kierowcy Stomilu przyjęty został przez tysiące widzów zebranych wokół trasy owacyjnie. Dwa pierwsze odcinki specjalne oraz piąty wygrał J. Carlson przed R. Droosmansem i M. Bublewiczem. Taką kolejność utrzymywała się do Koziej Hal, koło Dusznik. W chwili gdy zawodnicy zbliżali się do tej położonej wysoko w górach miejscowości, zaczął padać ulewny deszcz. Po przejechaniu kilkuset metrów wypadek (na szczęście niegroźny) miał I. Carlson. W tym samym punkcie etapu do rowu wjechał B. Krupa. Obaj zanotowali spore straty. Szwed na następnych odcinkach odrobił straty i gdy otrzymaliśmy wynik! po 25 próbach szybkościowych, znów przewodził stawce. Przyszło mu

to jednak o tyle łatwiej, że rozbił swego „Porsche” R. Droosmans, a następnie pęknięta uszczelka pod głowicą „Poloneza” wyeliminowała z walki M. Bublewicza. Olsztyńdzianin zajmował w momencie awarii drugie miejsce ze stratą około 150 sek. do Szweda I. Carlsona.

Końcowa klasyfikacja eliminacji ME:

1. I. Carlson — B. Mellander (Szwecja) — „Mazda” RX-7,
2. S. Vukovich — A. Zwinsewicz (ZSSR) — „Łada” VFVS — 10,43 sek. straty,
3. A. Koper — K. Geborys (Polska) „Renault” 5 Alp — strata 14,56 sek.,
4. R. Petkow — N. Manczew (Bułgaria) „Nissan” 240 — strata 19,39 sek.,
5. W. Moskowskij — A. Girdanskas (ZSRR) „Łada” VFVS — strata 19,55 sek.,
6. E. Tumelevicius — P. Videika (ZSRR) „Łada” VFVS — strata 20,44 sek.,
7. W. Polak — M. Bajorska (Polska) „Talkot” TI — strata 24,12 sek.,
8. P. Przybylski — M. Sadowski (Polska) „FSO” 1600 — strata 24,53 sek.

Klasyfikacja PPIP:

1. S. Vukovich — A. Zwinsewicz (ZSRR),
2. A. Koper — K. Geborys (Polska),
3. W. Moskowskij — A. Girdanskas (ZSRR),
4. E. Tumelevicius — P. Videika (ZSRR),
5. P. Przybylski — A. Sadowski (Polska),
6. H. Slawno — R. Stocjan (Bułgaria) „WAZ” 2105,
7. G. Petrow — I. Tonew (Bułgaria) „WAZ” 2105,
8. I. Mides — A. Ban (Węgry) „Łada” VFVS.

J. PORYCKI